

KALFF, Gerrit, literatuur-historicus (Zwolle 30 juni 1856 - Sassnitz [Rügen] 31 augustus 1923). Studeerde te Amsterdam en Leiden, promoveerde in 1883 op *Het Lied in de Middeleeuwen*. Hij was voordien in kennis gekomen en bevriend geraakt met Paul Frédéricq, later ook met Florimond van Duyse. Kalff was van 1879 tot '96 leraar te Haarlem en Amsterdam, werd daarna hoogleraar in de Nederlandse taal- en letterkunde te Utrecht en in 1902 hoogleraar te Leiden als opvolger van dr. Jan ten Brink.

In 1902 vertegenwoordigde Kalff de Nederlandse regering op het 27ste Taal- en Letterkundig Congres te Kortrijk; in 1911 werd hij buitenlands ere-lid van de Koninklijke Vlaamse Academie, maar volgens het oordeel van zijn zoon is hij nooit een „doldriftig Groot-Nederlander” geweest en met de V.B. zonder meer dwepen deed hij allerminst. Wel betreurde hij in twee artikelen in *De Gids* het gebrek aan werkelijke kennis van en belangstelling voor de V.B. in het Noorden. Door Frédéricq en Van Duyse bleef hij uit de verte bij de Vlaamse zaak betrokken.

WERKEN: *Geschiedenis der Nederlandsche Letterkunde*, 7 dln. (1906-1912); - *Over Vlaamsche volkskracht*, in *De Gids*, I en II (1907 en '10).

LITERATUUR: G. Kalff jr., *Leven van G. Kalff*, in *G. Kalff, West-Europeesche Letterkunde*, II (1924); - G. Brom, *Geschiedschrijvers van onze Letterkunde* (1944).

SAMUEL J. LENSELINCK